

[Mette Madsen]

nok en passende tid, men det kan vi jo drøfte i udvalget.

Vi lægger også vægt på, at amter og kommuner kan være repræsenteret i de bestyrelser, der kommer til at stå bag egnsteatrene. Endvidere at der for driften af såvel egnsteater som opsøgende teater fastlægges en budgetnorm med en øvre grænse for, hvor meget staten kan komme til at skyde til, samt at et eventuelt underskud overføres til den følgende sæson, hvis man ikke lokalt ønsker at dække ind med ikke-refusionsberettigede ekstra bevillinger. Vi lægger vægt på, at det overlades til lokal beslutning, på hvilken måde teatret i øvrigt skal deltage i de aktiviteter, der sker på kulturområdet i byer og sogne.

For at give et større tilbud, end et lokalt egnsteater er i stand til, kan der for det andet gives støtte til rejsende børneteatre. Ministeren foreslår her en ordning, hvor amterne i fællesskab træffer beslutning om bevillingerne. Her har vi lagt stor vægt på, at det er frivilligt for de enkelte amter, om de vil tiltræde ordningen.

Jeg vil i denne forbindelse spørge ministeren, om han har gjort sig tanker om, hvordan de nærmere regler skal udformes, og om ministeren har undersøgt, i hvilken retning amterne ønsker går.

Den tredje form for støtte ligger hos ministeren, der efter § 16 c af en rådighedssum kan yde støtte til børneteatre og opsøgende teatre. Venstre har med tilfredshed mærket sig, at ministeren som et kriterium for tildelelse af støtten forlanger kvalitet, alsidighed og økonomisk driftsform.

Efter § 16 c skal rådighedssummen også kunne bruges til teaterpædagogisk virksomhed. Det står der jo allerede i den gældende teaterlov, men det står lidt dunkelt for mig, hvad dette begreb egentlig dækker, så jeg synes, vi under udvalgsarbejdet skal søge oplyst, hvorledes denne bestemmelse indtil nu har fungeret.

Når man taler om teater for børn, mener vi ikke i venstre, at det er nok med børne- og opsøgende teater. Vi finder det vigtigt for børnenes udvikling og forståelse for de tilbud og oplevelser, teatret kan give dem også som voksne, at de besøger også de stationære teatre: landsdelsscenerne, Det danske Teater og Det kgl. Teater. Derfor vil vi under udvalgsarbejdet også undersøge, hvordan børns muligheder er for at komme i disse teatre;

først og fremmest hvordan de gældende billetkøbsordninger fungerer, og hvad der er kriteriet for, til hvilken art af forestillinger disse ordninger kan benyttes.

Som en bemærkning til bemærkningerne kan jeg ikke tilbageholde en beklagelse over, at det udvalg, ministeren nedsatte i maj 1978, ikke har haft tid til at gå mere i dybden og nedfælde sine arbejdsresultater i en betænkning, der kunne have fortalt folketinget om de erfaringer, der må være indvundet i de år, der er gået, siden vi fik betænkningen om børneteater; jeg tror, det var først i 1970'erne.

Jeg ser ganske vist i bemærkningerne, at det er ministerens mening, at udvalget skal arbejde videre med problemer om formidling, men jeg mener, kulturudvalget bør drøfte, om ikke udvalgets kommissorium burde udvides og udvalget eventuelt suppleres med en forældrerepræsentant.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg tror, der ligger de bedste intentioner bag fremsættelsen af dette lovforslag om at forøge støtten til børneteater og opsøgende teater. For naturligvis er det et gode, at børn får mulighed for at opleve teater på deres eget niveau. Der er ingen tvivl om, at det er en meget stor oplevelse for børn og unge at opleve teaterkunst, og jeg vil vove den påstand, at børn og unge har mere interesse i teateroplevelser end voksne, fordi voksne er så forvante med mange former for oplevelser. Jeg tror også, det ud fra en almindelig kulturpolitisk vurdering er meget vigtigt, at børn og unge lærer den gode vane, det er at gå i teater.

Dertil kommer, at det som anført i bemærkningerne til lovforslaget er vigtigt, at der foreligger et alsidigt kulturtilbud til børn og dermed et alternativ til fjernsynet, der indtager en helt dominerende plads, og til masselitteraturen. Jeg deler fuldt ud disse betragtninger.

Jeg er også enig med lovforslaget i, at det er vigtigt, at der ydes støtte ikke alene til det opsøgende teater, men også til sceneteatret. Det, jeg tror vi under udvalgsarbejdet må tilstræbe, er at få behandlet det spørgsmål grundigt, hvordan vi sikrer, at det kulturtilbud, vi giver vore børn og unge, bliver så alsidigt som muligt, hvordan vi sikrer, at alsidigheden findes både i børneteateret og i det